

ШИНИЧИ ХОШИ ВЕЛИКОЛЕПНАТА ПУШКА

Превод от японски: Любомир Тодоров, 1985

chitanka.info

След като дълго разпитва и търси на разни места, господин С. най-после успя да открие научноизследователската лаборатория на професор К. Нямахме нищо чудно в това, че го намери толкова трудно, тъй като лабораторията се намираше в една порутена сграда в покрайнините на града.

Господин С. почука на вратата и след малко отвътре се показа мъж на средна възраст, облечен небрежно. Господин С. се поклони.

— Добър ден, бих искал да разговарям с професор К.

— Аз съм. Кажете какво има? — отговори мъжът.

Господин С. се почувствува неловко.

— Моля да ме извините, не знаех, че това сте вие.

— Няма нищо, заповядайте, влезте.

Влязоха вътре. В помещението цареше безпорядък. По масата бяха разпръснати разни чертежи и схеми, а по пода не можеше да се мине от разположените хаотично всевъзможни апаратури и части. Господин С. подхвана разговора.

— Чувал съм, господин професоре, че се занимавате с изобретяване и усъвършенствуване на огнестрелни оръжия.

— Да, така е. Ние използваме най-новите технически достижения и произвеждаме превъзходни пушки, които са последната дума в тази област.

— Не бихте ли ми показали някоя?

— Разбира се.

Професор К. взе една от пушките.

Дизайнът наистина беше отличен. Около дулото беше намотана някаква жица, навсякъде имаше разни копчета и приспособления, чието предназначение беше неизвестно. Професор К. отвори един от прозорците и каза:

— Сега погледнете как ще улуча гарвана, който лети във въздуха. Тези гарвани кълват зърната от близките ферми и създават неприятности на стопаните.

Професорът се прицели през прозореца и натисна спусъка. Улучи точно и гарванът падна на земята. Господин С. възкликна от възторг:

— Боже мой, какъв прекрасен стрелец сте!

Професор К. посочи пушката и отговори:

— Не е моя заслугата. Такива са качествата на това оръжие. Прицелното устройство е последната дума на техниката. Веднъж като се насочи към подвижен или неподвижен обект, започва автоматично да го следи и го държи постоянно на мушка. А вграденият в пушката компютър изчислява посоката. Вземайки предвид разстоянието и скоростта, насочвам дулото, натискам спусъка и целта е поразена неизбежно.

— Не мисля, че всичко е толкова просто, но щом казвате... А когато обектът е неподвижен, как действа тогава?

— В такъв случай е добре да завъртите този диск. Свързаното с дулото телескопично устройство автоматично се нагажда към целта. Образът на целта се увеличава многократно. С такова устройство всичко се улучва по-лесно, отколкото да улучиш пощенска марка от един метър разстояние. Освен това има вградено и устройство с инфрачервени лъчи, което позволява да се стреля и в мъгла, и на тъмно.

— Изумен съм. Значи пушката има чак такива възможности! Но и цената сигурно не е много ниска!

— Тук нищо не може да се направи. Това не е стока, която всеки може да си купи и затова не започваме серийно производство.

Господин С. се наведе напред и каза:

— Добре. Няма значение колко струва, стига да се продава.

— Няма нещо, което да не се продава. Само че за какво ви е такава пушка? Ако ще я използвате за нещо лошо, не можем да ви я продадем.

— Трябва ми за лов. В областта, където живея, често излизат мечки и нанасят големи щети. С такава пушка ще ги изтребим.

Господин С. плати. Като взе парите и му подаде пушката, професор К. му напомни още веднъж:

— Много ви моля, в никакъв случай не я използвайте за нещо лошо!

— Разбира се — отговори господин С.

Като излезе с пушката в ръка, по лицето на господин С. изплува самодоволна усмивка. Това за лова и мечките бяха празни приказки. Мишени за господин С. щяха да бъдат не мечките, а хората. Той беше професионален убиец. В последно време с това се занимаваше — получаваше парите предварително и убиваше определените му от

клиента хора. Заплащаха му много добре и не можеше да си позволи пропуски в работата. Но за да има успех, трябваше добре да се подготви и той си спомни за професор К. Само професорът беше човекът, който можеше да му даде такава великолепна пушка. Наистина много пари даде за нея, но цената напълно съответствуваше на това, което получи. Сега можеше да не се замисля върху думите на професора. Отсега нататък можеше да прави каквото си иска с оръжието, което вече му принадлежеше.

Наистина помисли си дали да не застреля професора и да изчезне, но това би било много жестоко. Освен това, ако пушката нещо се повреди, нямаше да има кой да я поправи. Затова се отказа от тази идея.

Господин С. взе пушката и се запъти към едно място, което предварително си бе набелязал. Оттам се откриваше изглед към пътя, прекосяващ планината. Скоро щеше да мине колата с човека, когото трябваше да убие. Не можеше да не улучи, пушката стреляше безпогрешно. Господин С. щеше да се прицели в гумата. Колата щеше да стане неуправляема и сигурно щеше да политне в пропастта. Доказателство за убийство нямаше да има... Както и предполагаше, колата на жертвата скоро се зададе. Господин С. насочи пушката и натисна спусъка. Улучи. Колата залъкатуши по шосето, след това се блъсна в страничните ограничители на пътя, разби ги и полетя в пропастта. Господин С. стоеше и наблюдаваше... В мислите му се появи малко съжаление, но всичко мина благополучно и той въздъхна с облекчение, напрежението се стопи и той се отпусна.

Като се огледа, господин С. разбра, че се намира в полицията. До него стоеше професор К.

— Аа, това сте вие, професоре. Оня ден ви създадох малко неприятности — започна господин С.

Професорът се намръщи и отговори:

— Не е там работата. Вие сте чудовищен престъпник. Използувахте оръжието за лоши цели.

— Не, как така...

— Безсмислено е да отричате. Спусъкът на пушката е свързан с устройство, което работи на принципа на детектора на лъжата. То също е вградено в пушката. Когато човек иска да я използва за лоши цели, получават се незабележими изменения в кръвното налягане и

статичното електричество по повърхността на кожата. В такива случаи оръжието започва да отделя летлив газ с лекарствени примеси.

— Какви лекарствени примеси?

— Лекарства, които упойват и предразполагат към самопризнание. Като вдишаш малко от тези препарати, оказваш се в обстановка, създадена от твоите халюцинации, поради което сам отиваш и се предаваш в полицията.

От обясненията на професора в съзнанието на господин С. започна да се изяснява положението, в което се намираше. Като си помисли само човек какви злини причиняват хората. Никак не му се искаше да говори.

— Не знаех... Защо в такъв случай не сте направили така, че спусъкът да не задействува? Когато е извършено убийството и хванете убиеца, той ще бъде осъден на смърт. Той може вече да изпитва угризения на съвестта, но след като всичко е станало, това е непоправимо.

— Не се безпокойте. Нищо непоправимо не е станало. Куршумът не е изстрелян от пушката.

— Така казвате, но аз видях всичко. Видях как колата се преобърна в пропастта.

— Защото между лекарствените препарати има такива, които предизвикват халюцинации. Те ти създават илюзията, че виждаш резултатите от неизвършените ти действия. Та на колата ѝ няма абсолютно нищо...

Господин С. въздъхна с облекчение и каза:

— Значи така било. Сигурно и наказанието ще бъде по-леко. Няма какво, пушката е великолепна.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.